

نگاه هفته

۱۴ مناقصه نفتی در حال آماده‌سازی

سعیده شفیعی، پڑوهشگر اقتصادی

● هفته گذشته با انتشار اخباری مبنی بر کاهش پابندی برخی کشورهای اوپک، از جمله عربستان به سطح تعهد خود در کاهش تولید، قیمت نفت کاهش یافت؛ به‌طوری‌که هر سه شاخص عمده در پایان هفته با کاهش نسبت به هفته قبل مواجه شدند که کاهش سبب نفتی اوپک بیش از دو شاخص دیگر بود.

۳ شاخص اصلی قیمت نفت

قیمت نفت «برنت دریای شمال» (Brent) در اواسط روز جمعه چهاردهم جولای به ۴۸دلارو ۲۶ سنت رسید که نسبت به پایان هفته گذشته، ۲۶ سنت افت نشان می‌دهد. شاخص نفت «وست‌نگراس اینترمدیمیت» (WTI) نیز در همین زمان ۴۵ دلار و ۸۸ سنت معامله شد که نسبت به مدت مشابه هفته قبل، دو سنت کاهش یافته است.همچنین بنا بر گزارش دبیرخانه اوپک، قیمت سبد نفتی این سازمان (OPEC Reference Basket Price) - شامل میانگین ۱۴ قیمت نفت - در روز پنجشنبه سیزدهم جولای به ۴۵دلارو ۶۶ سنت رسید که نسبت به روز مشابه هفته قبل، یک‌دلارو ۳۸ سنت کاهش یافته است. نشست آینده این سازمان در تاریخ بیست‌وچهارم ماه جاری میلادی برگزار خواهد شد، اما بنا به گفته دبیرکل اوپک، در این نشست موضوع کاهش بیشتر تولید اعضا، مطرح نمی‌شود. لازم به ذکر است توافق کنونی اعضا تا ماه مارس سال آینده میلادی اعتبار خواهد داشت.

کاهش سطح تعهد اعضای اوپک

آمار غیررسمی نشان می‌دهد عربستان از تعهدات خود درباره کاهش تولید سر باز زده است. به گزارش روزنامه وال‌استریت، ژورنال به نقل از فارس، تولید نفت عربستان در ماه گذشته ۱۰میلیون و هفت هزار بشکه در روز بوده که این رقم از میزان توافق شده تولید نفت این کشور، ۱۲ هزار بشکه بیشتر است. به گزارش آژانس بین‌المللی انرژی، چند عضو اوپک با اصرار بر سقف تعهد خود تولید کرده‌اند که این رقم سطح تعهد کشورهای تولیدکننده را از ۹۵ درصد به ۷۸ درصد کاهش داده و باعث کاهش قیمت نفت شده است.

احتمال حضور روسیه در میادین نفت و گاز ایران

بنا به گفته معاون وزیر نفت، ایران جهت توسعه میادین نفتی و گازی خود در شش ماه آینده با شرکت‌های روسی قرارداد نفتی امضا خواهد کرد. براساس این گزارش، دو شرکت گازپروم و لوک‌ویل برای انعقاد قرارداد با ایران، ابراز تمایل کرده‌اند. معاون وزیر نفت همچنین پیش‌بینی کرد که تا پایان سال ۲۰۱۷ میلادی، تولید نفت ایران به چهار میلیون بشکه در روز برسد. این رقم درآمدهای اخیر به‌طور میانگین حدود سه‌میلیون و ۸۰۰ هزار بشکه در روز بوده است. براساس این گزارش و نظر به برنامه‌ریزی‌ها، ایران قصد دارد تا سال ۲۰۲۲ میلادی تولید نفت خود را به چهارمیلیون و ۳۰۰ هزار بشکه و تولید گاز خود را به یک‌میلیارد و ۳۰۰ متر مکعب در روز افزایش دهد.

۱۴ مناقصه جدید در پسابرجام

بنا به گزارش انرژی امروز به نقل از معاون بلوک‌های اکتشافی و مشارکت‌های خارجی مدیریت اکتشاف شرکت ملی نفت ایران در کنفرانس صنایع نفت استانبول، این شرکت در حال آماده‌سازی ۱۴ مناقصه نفت و گاز برای توسعه میادین پارس جنوبی، آزادگان جنوبی، یادآوران، کارون غرب، منصوری و آبتیمور است. بیشتر این بلوک‌های اکتشافی در زاگرس، کپه داغ و خلیج‌فارس قرار دارند و به سرمایه‌ای حداقل بین ۱۴ میلیون یورو (۱۶ میلیون دلار) تا ۸۰ میلیون یورو نیاز دارند. براساس این گزارش، شرکت‌های بی‌بی، OVM انرژی، گازپروم، لوک‌ویل، ایدیسون ایتالیا و پترونس مالزی علاقه‌مندی خود برای شرکت در این اکتشافات را اعلام کرده‌اند.

افزایش تولید و کاهش قیمت نفت ایران

براساس گزارش دبیرخانه اوپک، تولید نفت ایران در ماه ژوئن یا ۱۶هزار و ۶۰۰ بشکه افزایش نسبت به ماه می به سه‌میلیون و ۷۹۰ هزار بشکه در روز رسیده است. براساس اطلاعات منابع ثانویه در این گزارش، کل تولید نفت اوپک در ماه ژوئن به ۳۲میلیون و ۶۱۱ هزار بشکه در روز رسید که ۳۹هزار و ۵۰۰ بشکه در روز نسبت به ماه گذشته افزایش نشان می‌دهد. همچنین براین‌اساس، قیمت متوسط نفت سنگین ایران در این ماه، با چهاردلارو ۳۸ سنت کاهش به ۴۴دلارو ۶۲ سنت رسید که نسبت به ماه قبل حدود ۹ درصد افت نشان می‌دهد.

گاز طبیعی

به گزارش اداره اطلاعات انرژی دولت آمریکا (EIA)، قیمت شاخص آسیات هنری‌هاب (Spot) (Henry Hub) به عنوان شاخص برای قیمت فروش لحظه‌ای گاز طبیعی در آمریکا، در هفته منتهی به چهاردهم جولای به دودلارو ۹۲ سنت رسید که نسبت به هفته گذشته، هفت سنت کاهش نشان می‌دهد.

اقتصاد

هم‌نوایی تندروها با ترامپ

ابراز علاقه کرد که ایشان را ببیند. این مسئله را به آقای عالی‌نسب گفتم و ایشان هم موافق بودند؛ اما این اتفاق رخ نداد. کلام من این است که آقای عالی‌نسب یک استراتژیست بزرگ بود؛ عالی‌نسب سمبل یک مدیریت مدرن بود.

اولین پارامتری که در مدیریت مدرن مطرح است، این است که مدیریت مدرن معتقد به چرخه عمر سیستم است؛ چرخه عمر یک سیستم این است که هر سیستمی یک روز متولد می‌شود و سپس رشد پیدا می‌کند و بالغ می‌شود و در نهایت می‌میرد. بنابراین در مدیریت مدرن، محاسبات اقتصادی شکل می‌گیرد که عمر این سیستم چقدر است و در چه دوره زمانی باید با این سیستم کار کرد و از آن استفاده کرد. عالی‌نسب دقیقاً به این پارامترها اعتقاد داشت و کاملاً با این دیدگاه سعی می‌کرد چرخه عمر سیستم‌ها را ببیند. از دیدگاه عالی‌نسب، هر سیستم کلانی نباید به جایی برسد که «هزینه نگهداری‌اش» از «مفید بودنش» بیشتر باشد.

نکته دیگری که درباره مدیریت‌های مدرن وجود دارد، عبارت است از تعامل با اقتصاد جهانی. این تعامل از چند منظر مطرح است: مدیریت و حضور در بازار جهانی، داشتن قدرت رقابت و کار گروهی در سطح جهانی که البته پارامترهای دیگری نیز وجود دارد. عالی‌نسب دیدگاهش کاملاً مبتنی بر تعامل با جهان بود. زمانی که از حقوق کارگر صحبت می‌کرد، به ما می‌گفت منظورم حقوق کارگر در ایران نیست؛ بلکه منظورم حقوق کارگر در همه جای جهان است. اصرار عالی‌نسب بر حضور در بازارهای جهانی و تعامل با جهان در زمان جنگ، واقعاً ستودنی بود.

یاد دارم در دولت، قیمت نفت کاهش یافت و وزیر نفت گفت نفت را نمی‌فروشیم تا قیمت بالا برود. آقای عالی‌نسب به دولت مراجعه کرد و گفت چرا این حرف را می‌زنید و به آنها گوشزد می‌کرد که همان‌طور که در داخل یک جبهه وجود دارد، در خارج از مرزها نیز جبهه‌های جهانی وجود دارد که نفت ۴۰دلاری را نمی‌پذیرد. او به‌این‌صورت درباره بسیاری از مسائل، یک برآورد جهانی داشت.

عدالت‌الرجن مال کردند

عالی‌نسب در پی خودکفایی در هر زمینه‌ای نبود. او درباره برخی مسائل از جمله نان مردم، خیلی حساس بود. عالی‌نسب می‌گفت: «آدم‌کشتن‌های سر صف نان» را دیده‌ام و به آن حساسم. به عدالت بسیار حساسیت داشت؛ البته به معنای واقعی آن. نه مانند آنچه که در دولت قبل با نام عدالت، همه چیز را به تمام معنا «لجن مال» کردند.

آقای عالی‌نسب به‌شدت روی کار گروهی حساس بود. در تمام نظراتش مشورت می‌کرد. مشاورانش هم باسواد بودند. مشاوران او به لحاظ اقتصادی و اجتماعی دارای تحصیلات بودند. بحث‌هایی شده که آیا اصلاً آقای عالی‌نسب تحصیلاتی داشته یا خیر؟ ایشان اهل مطالعه‌اند عموماً عموماً بودند. آقای عالی‌نسب در مسائل حسابداری نیز تحصیلات داشت. در مسائل اقتصادی بسیار عمیق بود. بسیاری از دوستان اقتصادی ما که در تئوری‌های اقتصادی هم بسیار خبره بودند، در مقابل آقای عالی‌نسب حرفی برای گفتن نداشتند؛ آن هم در مقام علمی و نه صرفاً عملی.

ماجرای دوره سدسازی در اسرائیل

پارامتر دیگری که در مدیریت مدرن مطرح است، به درک تغییرات اقتصاد صنعتی بازمی‌گردد. عالی‌نسب بارها می‌گفت که صنعت به لحاظ شکل و به لحاظ محتوا تغییر کرده است. ایشان مسائل مربوط به این محوریت را تک‌تک مطرح می‌کرد. عالی‌نسب بدون گردش اطلاعات، تصمیم نمی‌گرفت و مرتب درباره اینکه بزرگ‌ترین ثروت ایران آدم‌ها و دانش آدم‌هاست، تأکید می‌کردند. من یک بار هم ندیدم کارشناسی در تحقیر کرد؛ به کارشناس و کار کارشناسی اهمیت می‌داد. در همین زمینه خاطرم هست زمانی که در وزارت کشاورزی قائم‌مقام بودم، پرونده کسی را به من دادند که برای یک دوره سدسازی، شش ماه به اسرائیل رفته بود. از زمانی صحبت می‌کنم که پاک‌سازی می‌کردند... ما هم در آن زمان جوان بودیم و به این موارد حساس بودیم. پرونده این شخص را نگاه کردم و مسئله را با آقای عالی‌نسب در میان گذاشتم. ایشان گفتند: «بابا...طرف که با مוסاد رابطه است همکاری کند، برای دوره شش‌ماهه سدسازی به اسرائیل رفته است... ببینید می‌توانید از او استفاده کنید یا خیر». در نهایت من از آن شخص حمایت کردم. اکنون هم معاون وزیر است. این فرد خدمات شایانی به کشور کرده است. آقای عالی‌نسب در موارد مختلف صاحب‌نظر بود. متأسفانه ایشان این نظرات را شخصاً مکتوب نمی‌کرد و اجازه هم نمی‌داد ما بنویسیم. این انتقاد اساسی را من به ایشان مطرح می‌کردم. عالی‌نسب درباره تفویض اختیارات حساس بود. به عقیده او باید به مدیر تفویض اختیارات داد. نمی‌توان از مدیر انتظار کار داشت؛ اما به او تفویض اختیار ندهیم. او مسلط فکر می‌کرد و نه هرمی. بر همین اساس، بیشتر مشورت‌های ایشان با بدنه کارشناسی سازمان‌ها بود، نه حتی وزرا. ایشان بسیار انعطاف داشت. آقای عالی‌نسب در بحرانی‌ترین شرایط ایران، ایران را به خوبی اداره کرد. نمی‌گویم ایده‌آل بود، فراموش نکنیم که جنگ بود؛ ولی به خوبی اداره کرد. مرحوم عسکروادادی به من می‌گفت آقای عالی‌نسب مدام می‌خواند که همه چیز دولتی شود. به ایشان گفتم چطور این سخن را می‌گویید؟ آقای عسکروادادی گفتند آخر ایشان مدام از کوپنی‌شدن کالاهای سخن می‌گوید. من در پاسخ گفتم «آقای عسکروادادی، در ممکلت جنگ است. یک روز اگر کوپن مردم را ندهیم، نمی‌توانیم جنگ را اداره کنیم. منتظر باشید تا جنگ تمام شود». آقای عالی‌نسب در مدیریت بحران عالی بود. ایشان به علت تجربه‌ای که داشت، اصلاً خودش را نمی‌باخت. او مدیریت یک موقعیت مبهم را به بهترین نحو به فرجام می‌رساند. این ویژگی‌های عالی‌نسب او را به عنوان یک مدیر پویا، مدیر مدرن و آگاه مطرح می‌کند. او حتی قرص خوردنش هم علمی بود. خودش‌مان می‌گفتند حتی یک قرص اسپرین را بدون اجازه پزشک نمی‌خورم.

۱۸ واحد تولید و در دست اجرای آمونیاک، ۱۷ واحد تولید و در دست اجرای متانول و بسیار از این‌گونه صنایع. گاهی برای قضاوت درباره یک امر باید تخصص خاصی داشته باشی؛ اگر به همین شهر تهران نگاه کنیم، درمی‌یابیم که اوضاع چگونه است. نیازی نیست که دکترای شهرسازی یا دکترای جغرافیای سیاسی داشته باشیم. می‌توانیم خیلی راحت ببینیم که در یک کوچه پنج‌متری، ۲۰ طبقه ساختمان‌سازی صورت گرفته است. عقل سلیم دراین‌باره حکم می‌کند محیط زندگی‌مان را با این تصمیمات ناپود کرده‌ایم. همین عمل و تصمیم‌گیری برای شهرهای دیگر نیز الگو می‌شود. متأسفانه در اقتصاد ایران ما فقط می‌خواهیم با فرمول حرکت کنیم؛ البته تمسک به فرمول کاملاً درست است؛ چراکه مصداق علم است و علم را هیچ‌کسی نمی‌تواند منکر شود. باید پرسید آیا این بستر، محاسبات شما را به نتیجه‌گیری مثبتي رهنمود می‌کند یا خیر؟ متأسفانه می‌بینیم که معادلات اقتصادسنجی در ایران، حتی در حد سه ماه هم دوام نمی‌آورد. علت چیست؟ علت این است که ما نهادهای زیادی خارج از کنترل دولت داریم.

چرا در ایران اوضاع این‌گونه‌شد؟

ما زمانی کارخانه‌های تولید کفش را وارد کشور کردیم. این تصمیم، صنعت کفش دوزی کشور را از بین برد. اکنون هم با سیاست «درهای باز»، کارخانه‌های ما در معرض تهدید هستند. نساجی ایران چه وقت ناپود شد؟ زمانی که درها را بی‌جهت باز کردند و اجازه دادند کالای بی‌ارزش خارجی، بازار داخلی را اشباع کند. ما باید از صنعت و تولید داخلی کشور حمایت کنیم تا بتواند با صنایع خارجی وارد رقابت شود. من نمی‌دانم برخی شعارهای عجیب از کجا آمده است؛ هیچ کشوری نمی‌آید این‌گونه صنعت خود را در مقابل سیل بنیان‌کن واردات رها کند. این چه افتخاری است که ما اجازه دهیم کارخانه‌هایمان تعطیل شوند و کارگرهای ما بی‌کار شوند و نام آن را آزادسازی بگذاریم. این را کدام عقل سلیم می‌پسند؟ کتاب «امنیت ملی و نظام اقتصادی» (سال ۱۳۹۲) را نگاه کنیم؛ در این کتاب، این‌گونه قید شده که «صاحب‌نظران بر این عقیده‌اند که بین توسعه و امنیت، تعامل و رابطه‌ای متقابل وجود دارد. درعین‌حال که در سایه امنیت، آرامش و ثبات به وجود می‌آید، رشد و توسعه پایدار نیز معنا و مفهوم پیدا می‌کند. از جانب دیگر، توسعه‌یافتگی کشور را امن‌تر می‌کند و آن را در مقابله با چالش‌های امنیتی، تواناتر می‌کند. به همین دلیل، کشورهای درحال‌توسعه برای مقابله با چالش‌های عدیدهای که امنیت آنها را تهدید می‌کنند، در قیاس با کشورهای توسعه‌یافته، توانایی‌های محدودتری دارند». با این توضیحات، اکنون کشور کره در رتبه‌بندی قدرت نظامی، رتبه ۱۱ را دارد و ما رتبه ۲۳ داریم. در ادامه این کتاب، می‌خوانیم: «در عملکرد اقتصادی کشور با انبوهی از مسائل جاری و فوری روبه‌رو هستیم که باید برای هرکدام از آنها تدابیر و تمهیدات داشته باشیم. در چارچوب دیدگاه توسعه ملی، درعین‌حالی که نباید فوریت این مسائل را نادیده گرفت، باید به گونه‌ای آنها را حل کرد که در خدمت دیدگاه درازمدت توسعه ملی نیز قرار بگیرند. این در حالی است که نزدیک‌بینی در سیاست‌های اقتصادی، متأسفانه جزء ذات تصمیم‌گیری نظام اقتصادی ما شده است و این حقیقت بسیار تلخ، برای کسانی که روندهای اقتصادی ایران را در دهه‌های گذشته بررسی می‌کنند، بسیار واضح است. این امر پژوهشگر را به این نتیجه می‌رساند که باید ابزارهایی در نظام تصمیم‌گیری اقتصادی تعبیه کنید تا تصمیم‌گیران نسبت به مصالح میان‌مدت و بلند کشور، حساس‌تر از منافع سیاسی روزمره و کوتاه‌مدت باشند». شما هیچ کشوری را نمی‌بینید که به ثروت و قدرت رسیده باشد، الا اینکه از مسیر توسعه صنعتی گذشته باشد. به‌هیچ‌وجه کشوری نمی‌بینیم که فقط از طریق تجارت این مسیر را گذرانده باشد.

برای نان، قاچاق نان می‌کنند

ما در کشور «گیر» داریم، کسانی هستند که باید قضاوت کنند. آنها در آن موقع (زمان جنگ) می‌دانستند که نمی‌دانند؛ آنها تجربه‌ای را همراه با خودشان روانه کشور کردند و اتفاقاً تجربه خوبی هم بود. در حال حاضر که مردم بسیاری از صنایع کشور خنم می‌شود و نمی‌شکند، علتش به همان دوران جنگ بازمی‌گردد. در جنگ از ابزار تا پیستون ماشین و چرخ خیاطی و ورق را تولید می‌کردیم. اگر دقت کنید، کشور عربستان در سال ۲۰۰۵ یک استراتژی را در زمینه تولید فولاد برای سال ۲۰۲۵ می‌نویسد؛ به همین دلیل بر تولید ورق تأکید می‌کند؛ اما در ایران، ورق را بی‌خچال‌سازها وارد می‌کنند؛ باید جواب داده شود که ما در این کشور چه کار کردیم که اکنون باید «کولبر زن» داشته باشیم که برای «نان»، قاچاق «نان» کند.

عالی‌نسب، سمبل مدیریت مدرن

محمدحسین فاضل‌زرنزی، استاد دانشگاه امیرکبیر

شخصیت آقای «عالی‌نسب» ابعاد مختلفی دارد؛ اما آنچه برای شخص من حائز اهمیت بوده، یکی به فکر آقای عالی‌نسب بازمی‌گردد و دیگری به برخورد مدیریتی ایشان. همان‌طور که در سال گذشته گفتم، «عالی‌نسب» یک استراتژیست برتر در این کشور بود. زمانی سعادت‌ی بود که بنده با «آندره گندرفرانک» رفت‌وآمدی داشتم. گندرفرانک از واضعان مارکسیست آمریکای جنوبی و معلم گچ‌کار بود. در زمانی که در کانادا بودم، گندرفرانک نیز حضور پیدا کردند و با او ارتباطی پیدا کردیم. این را ذکر کنم که ما انسان‌های بزرگ خودمان را کم می‌شناسیم؛ به‌ترتیب بیشتر و بهتر می‌شناسند. گندرفرانک در آن زمان به من گفت که در منطقه شما جنگی رخ داده است (همین جنگ ایران و عراق). آندره می‌گفت این جنگ یک جنگ فراگیر بوده و از پارامترهای این جنگ فراگیر هم سخن می‌گفت. او این سؤال را می‌پرسید که کدام استراتژیست پشت اقتصاد ایران بوده که کمر این کشور شکسته است؟ این سؤال بسیار سنگینی بود که فرانک از من پرسید. من در پاسخ آقای عالی‌نسب را معرفی کردم. از سوابق ایشان نیز برای آندره سخن گفتم. آندره بسیار قابل مقایسه نیست. الان دوهزار و ۶۰۰ واحد تولید لوله لاستیک،

اقتصاد سبز

نقش فناوری ارتباطات و اطلاعات در توسعه کشاورزی

● در شماره‌های پیشین اشاره شد که زیرساخت‌های اقتصادی و فیزیکی نقش مهمی در توسعه کشاورزی برعهده دارند. یکی از زیرساخت‌های اشاره‌شده در مباحث توسعه کشاورزی، فناوری ارتباطات و اطلاعات (Information communication tech-) است. فناوری ارتباطات و اطلاعات در تعریفی ساده، عبارت است از گردآوری، سازماندهی، ذخیره و نشر اطلاعات اعم از صوت، تصویر، متن یا عدد که با استفاده از ابزار رایانه‌ای و مخابرات صورت پذیرد. فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) عبارتی است که شامل همه وسایل ارتباطی و کاربردهای آنها می‌شود؛ مانند رادیو، تلویزیون، تلفن همراه، رایانه، نرم‌افزار و سخت‌افزار، شبکه، سامانه‌های ماهواره‌ای و ... و همین‌طور خدمات گوناگونی که با آنها در ارتباطاند؛ مانند ویدئوکنفرانس و آموزش از راه دور. تجارب جهانی نشان می‌دهد که فناوری ارتباطات و اطلاعات توانسته در تمامی عرصه‌های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و سیاسی زندگی بشر تأثیر قابل‌توجهی داشته باشد.

به دلیل همین تأثیرگذاری، جهان امروز به‌سریعت در حال تبدیل‌شدن به یک جامعه اطلاعاتی است که در آن دایمی‌محوری و میزان دسترسی و استفاده مفید از دانش، نقش کمی در توسعه پایدار دارد. بر اساس گزارش فائو در سال ۱۹۹۳، فناوری اطلاعات و ارتباطات می‌تواند در توسعه کشاورزی پایدار کمک کند که می‌توان به بعضی کشاورزان و کارگران امر جهت تصمیم‌گیری اقتصادی بر مبنای اطلاعات، ارائه اطلاعات در مورد فناوری‌ها و نهاده‌ها کشاورزی، مانند واریته‌های زراعی جدید، ارائه اطلاعات در مورد افات و بیماری‌ها به‌منظور کنترل و مقابله با آنها، ارائه اطلاعات در مورد آب‌وهوا و پیش‌بینی‌های اقلیمی، ارائه قیمت محصول و نهاده‌ها برای برنامه‌ریزی تولید و فروش اشاره کرد. به عبارت دیگر اصلی‌ترین و مهم‌ترین کاربرد فناوری‌های اطلاعاتی و ارتباطی در کشاورزی و توسعه روستایی تمرکز بر توانمندسازی ذی‌نفعان است، از جمله توانمندی در حیطه کارایی و بهره‌وری تولید (توانمندی اقتصادی)، افزایش مشارکت، دسترسی و حضور در جوامع (توانمندسازی اجتماعی) و دسترسی به امکانات رفاهی و بهداشت اشاره کرد. فناوری اطلاعات باعث کاهش هزینه فرصت شده و با ایجاد ارزش افزوده و کاهش هزینه‌های تولید و فروش و بازاریابی به بهره‌وری و کارایی اقتصادی در تولید و خدمات کمک می‌کند. از جمله کاربردهای فناوری ارتباطات و اطلاعات در اقتصاد سبز است، اینکه چگونه برای دستیابی به اهداف اقتصاد سبز می‌توان از فناوری ارتباطات و اطلاعات استفاده کرد، موضوع مهمی است که در تجارب کشورها می‌توان آن را جست‌وجو کرد.

در دو دهه گذشته، اینترنت و سایر ابزارهای فناوری اطلاعات و ارتباطات کمک شایانی به پیاده‌سازی سیاست‌ها و رویکردهای «رشد سبز» و «اقتصاد سبز» کرده‌اند. مطالعات انجام‌شده درخصوص توسعه پایدار جهانی و فناوری ارتباطات و اطلاعات برآورد کرده که استقرار سیستم‌های هوشمند باعث افزایش کارایی تولید و مصرف انرژی شده و انتشار جهانی گازهای گلخانه‌ای در بخش حمل‌ونقل، ساختمان و تولیدات کارخانه‌ای را ۱۵ درصد در سال ۲۰۲۰ نسبت به سال ۲۰۰۲ کاهش خواهد داد (The Climate Group، ۲۰۰۸). به عبارت دیگر توسعه فناوری اطلاعات در صورت کارآمدی آن می‌تواند کمک شایانی به کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای داشته باشد. از سوی دیگر موسسات بین‌المللی برای جلوگیری از تخریب محیط زیست که در نتیجه رشد اقتصادی سریع و توسعه مناطق شهری در کشورهای درحال‌توسعه صورت می‌گیرد، از فناوری اطلاعات برای مدیریت آن استفاده می‌کنند. به‌عنوان‌مثال می‌توان به موضوعات مرتبط با آن همانند جمع‌آوری و تحلیل و نظارت و سازماندهی درخصوص مدیریت کلان‌شهرها در راستای حفظ و صیانت از محیط زیست درخصوص ارتباط هدفمند و سازنده میان کارکنان، مشاوران، دانشمندان، برنامه‌ریزان و متخصصان اشاره کرد که اینترنت نقش ارتباطی و تسهیلی را ایفا می‌کند؛ و باعث تسریع امور و کاهش هزینه‌ها و افزایش کارایی و بهره‌وری می‌شود.

تجارب جهانی نشان می‌دهد که نقش سازنده و مهم فناوری ارتباطات و اطلاعات در دستیابی به مولفه‌های اقتصاد سبز نیازمند برنامه و مدیریت هوشمند، خلاق و پویاست.